

fter Lidet eller Intet f. C. Klampenborg og Helsingør. Der er andre Banestrækninger paa Sjælland, hvor der gives en væsentlig Rabat paa Forbindelsen fra den ene Bane ind paa den anden, og hvis man der tillader Afstigning undervejs, vil dette have til Følge, at Billethandel ogsaa der kan opstaa privat. Hvis man altsaa overhovedet skal gaa ind paa at tilstede denne Afstigning, kan det kun blive meget begrændset, man kan tilstede det, og det kan kun blive for længere Strækninger, for Reiser fra den ene Bane, om jeg saa maa kalde det, over i den anden. Det er muligt, at der kan gjøres Noget i den Henseende, jeg skal lægge mig Spørgsmaalet paa Hjerte og undersøge det, men bestemt love det, kan jeg ikke. Jeg skal gjerne gaa til at forsøge det, men det vil blive med Risiko, thi Sikkerhed med Hensyn til Dispositioner over Billetter, kan det ærede Medlem indse, man ikke kan have. — Forslaget under Nr. 155 staar i Forbindelse med det Forslag, jeg nævnte, nemlig det under Nr. 139, altsaa nægtes det ene, maa det andet ogsaa nægtes. — Der staar kun tilbage, at omtale Vædringsforslaget under Nr. 156 om nye Telegrafanlæg samt „til Ombygning og Komplettering af ældre Anlæg (Telefonanlæg)“. Det, der er Tale om, er Telefonanlæg. Det ærede Udvalg har tiltraadt Bevillingen, saa at jeg haaber, at dette Forslag ikke vil møde nogen Vanstæthed, men jeg vil dog gjøre en enkelt Bemærkning om det, navnlig i Anledning af, hvad nogle af Udvalgets Medlemmer, saa vidt jeg erindrer, udtalte under Konferencen med mig. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at disse Telefonanlæg ere meget yndede og efterstræbte, og derfor har jeg ment, at der burde anvendes en større Sum paa denne Konto, end oprindeligt var paatænkt, men det, jeg særligt vil gjøre opmærksom paa, er, at det er Staten, der anlægger disse Telefoner, det er Staten, der betaster Materialet og Anlægget, og som vedbliver at være Herre over Anlægene. Det er kun i Besørgelsen af Driften, Indtægterne og Udgifterne ved denne, at Kommunerne og de lokale Autoriteter, jeg vil sige den lokale Befolkning i det Hele, tager Del. Det er altsaa en Stats sag, der her er Tale om, og man behøver ikke at nære nogen Frygt for at komme i kombinerede Forhold og faae Medveiere til disse Telefonstykker. Jeg tror hermed at have udtalt det Væsentlige, af hvad jeg har at sige.

Carstensen: Da jeg hører til de Medlemmer af Udvalget, som ikke have kunnet slutte sig til Vædringsforslaget under 141, der gaar ud paa at nægte et i øvrigt ikke

ubetydeligt Beløb til Tilveiebringelsen af Anlægsmøler ved Halkov og Knudshoved til Brug under Isforhold, skal jeg søge saa sammentrængt som muligt at begrunde min Opfattelse. — De Herrer ville jo vide, at Isforholdene i Store Belt ere af en eendommelig Natur, Isen drives søndenefter og nordenefter, afvejlende efter Veirets Bestaffenhed, og den farer op og ned af Beltet med Strømmen. I Korsør Havn driver Isen ind i sammenpakkede Masser. Den stærke Strøm, som altid hersker i Korsør Havns Indløb, medfører, at den pakker sig sammen i store Lag, der undertiden naae helt ned til Bunden og saa at sige aldrig lægger sig fast. I Nyborg Fjord derimod lægger Isen sig meget ofte fast. Forholdet er altsaa det, at i Nyborg Fjord kan der være en Isbryder, som holder en Rende aaben, men det kan ikke ske i Korsør Havn. Det er altsaa Udgangspunktet. Naar nu en Isvinter indtræder, ligger Dampfergen indespærret, og selv om den kan komme ud fra Nyborg, kan den ikke naae over til Korsør, og selv om den kunde komme ud og ind i Korsør Havn, sover den sig ikke ud i Beltet, naar der er Isgang i dette, da den har stor for og agter og Hjulstovle paa Siden, Altsammen Apparater, som ikke taale det Mindste. Man er altsaa henvist til den gamle Istransport, som man havde i gamle Dage, og som i den senere Tid er bleven suppleret med Dampstibsforbindelse. For at gjøre denne Dampstibstransport saa trykkelig som muligt, maa man først og fremmest sikkre sig at have en Isbryder, som kan opholde sig saa længe som muligt i Beltet, og have et Steb, hvor den kan søge ind, naar den ikke længere, som tidligere, hvor det kneb, kan finde Ly Nord eller Syd for Sprogø. Man har derfor for ca. 10—12 Aar siden, i 1874, foreslaaet oprindeligt som det Dnskeligste en Havn paa hver Side. Senere konkluderede man til, at man skulde have en Havn ved Halkov og en Mole paa den modsatte Side. Nu er Indenrigsministeriet gaaet ned til at lade sig nøie med en Mole ogsaa ved Halkov. Tanken er altsaa, at Dampstibet skal kunne lægge til ved denne Mole. Som sædvanligt medfører Isbryderen et større eller mindre Antal Isbaade, som under givne Forhold fuldstændiggjøre Forbindelsen mellem Skibet og Landet, enten direkte til Landet eller over Isen. Den har altid Isbaade med for at hjælpe, hvor en større Isbræmme ligger mellem Landet og Skibet. Skibet har søgt sin Anlægsplads, hvor det var bekvemtest for Isbaadene at gaa over. Derved blive Anlægspladserne forskjellige. Det er paa denne Omstændighed, man grun-